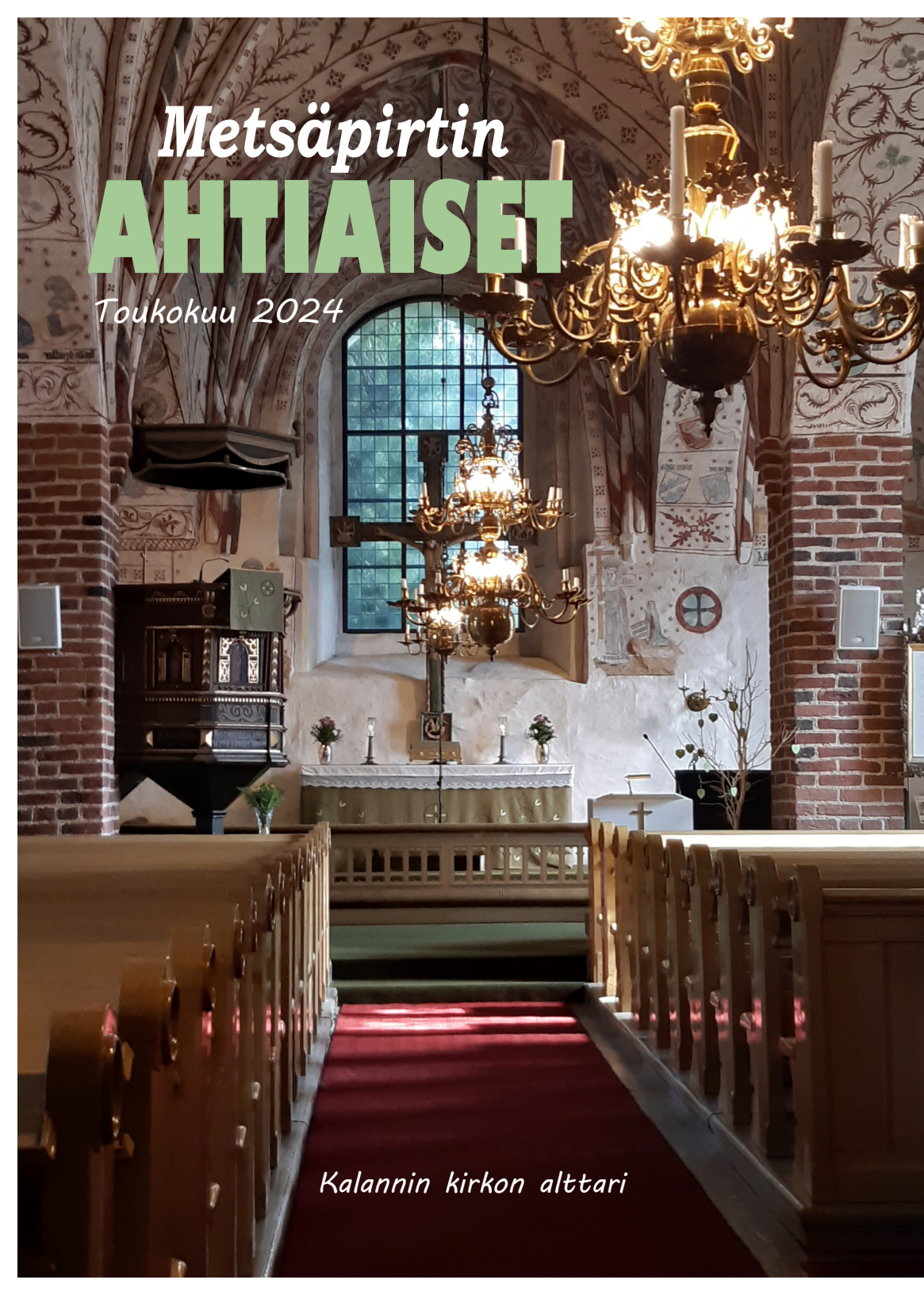

A photograph of the interior of Kalannin church, focusing on the altar area. The view is from the back of the church, looking down a red carpeted aisle towards the altar. On the left is a dark wooden organ. In the center is the altar with a white cloth, candles, and flowers. Above the altar is a large arched window with a cross. Two ornate brass chandeliers hang from the ceiling. The walls are white with some murals and brick pillars on the sides.

Metsäpirtin **AHTIAISET**

Toukokuu 2024

Kalannin kirkon alttari

Metsäpirtin Ahtiaisten Sukuseura ry

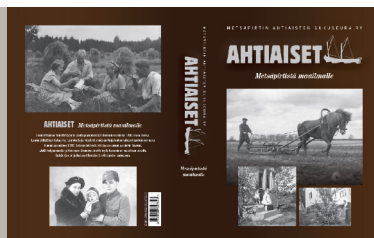
Jäsenlehti, Toukokuu 2024

Sisällysluettelo:

Karjalaiset kesäjuhlat	2
Puheenjohtajalta	3
Vanhojen kirjeiden kertomaa	5
Ikimuistoinen häämatka	6
Kotiseutumatkojen muistot talteen	11
Sukuseuran 30-vuotisjuhlakokous	12
Kalannin ja Laitilan Ahtiaisia etsimässä	15
Retkipäivä Tampereella	19
Rajan ylittävät avioliitot	21
Toimintakertomus 22-23	25
Toimintasuunnitelma 23-24	27
Raikkaita lapsuusmuistoja Laatokalta	28
Metsäpirttiristikko	29
Sukuseuran hallitus	30

Vielä vailla omaa sukukirjaa?

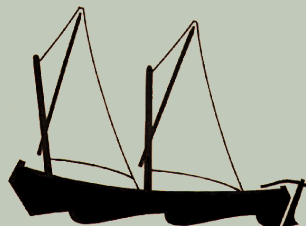
Viimeisiä kappaleita vielä jäljellä!
Kysy omaasi sukuseuran hallitukselta, yhteystiedot lehden lopussa.

Tulossa

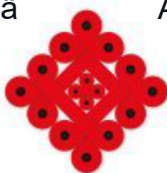
Sukuseuran sääntömääräinen **vuosikokous** järjestetään **Huittisissa** lauantaina **7.9.2024**.

Tarkemmat tiedot kokousohjelmasta ja ilmoittautumisohjeet kerrotaan kesällä postitettavassa jäsenkirjeessä.

Karjalaiset kesäjuhlat

Karjalan Liiton järjestämä tapahtuma kokoaa yhteen tuhansia karjalaisjuurisia ja karjalaisuudesta kiinnostuneita eri puolilta maata. Kaikille avoimien Karjalaisten kesäjuhlien ohjelmisto näyttää karjalaisen kulttuurin elävyyden ja monipuolisuuden. Kyykän suomenmestaruuksia ratkotaan ja kuorokavalkadissa kuullaan karjalaisten kuorojen esityksiä. Kirkoissa on eri tilaisuuksia ekumeenisessa hengessä. Luovutetun Karjalan pitäjillä ja suvuilla on oma osasto esittelypisteineen ja näyttelyineen. Musiikkitarjonta on viikonlopun aikana erityisen runsasta. Ohjelmaa on myös lapsille ja nuorille.

**Karjalaiset
kesäjuhlat**

Aluksi kesäjuhlat olivat liikunta- ja laulupainotteisia ja alkuperäiset teemat ovat edelleen mukana kesäjuhlaohjelmassa.

Tämän vuoden teemana on Kierrätä Karjalaa Mikkeliissä.

Karjalaiset kesäjuhlat järjestetään Mikkeliissä 15.-16.6.2024. Päätapauhtumapaikkana on monitoimiareena SaimaaStadiumi.

Siellä tavataan!

Lähde:
karjalaisetkesajuhlat.fi

Puheenjohtajalta

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura täytti viime syksynä 30 vuotta. Sitä juhlittiin hiukan lyhyemmin ja hiukan pienemmällä joukolla kuin kymmenen vuotta sitten. Samalla pidettiin vuosikokous, jonka yhteydessä piti valita uusi puheenjohtaja, sillä Harri Lainetta ei nykyisten sääntöjen mukaan voinut enää valita uudelleen. Sääntöjä muutettiin kymmenisen vuotta sitten niin, että hallituksessa voi olla vain kaksi peräkkäistä kolmivuotiskautta.

Suuri kiitos Harrille vuosien mittavasta työstä Ahtiaisten sukuseuran johdossa!

Sääntöpykälän tarkoitus on saada aikaan kierrätystä, ettei kukaan jähmety tehtäviin liian pitkäksi ajaksi, tuoda uutta energiaa seuran johtoon. Pitkään samoissa tehtävissä toimiesaan voi jumittaa vanhoihin kuvioihin ja toistaa samoja asioita vuodesta toiseen. Ja samaan aikaan saappaat kasvavat seuraajalle

aivan liian isoiksi, niin että niihin sukeltaminen hirvittää.

Harria ei yllä olevasta voi moittia.

Seuran vetovastuu lankesi hetkeksi allekirjoittaneelle. Tehtävä ei ole alkanut kovin hyvin, sillä talvi on ollut hyvin työntäyteinen muissa tehtävissä – tiedättehän eläkeläisten kiireet! Mutta yhdessä sihteeri Katriina Ahtiaisen kanssa olemme laatineet selviytymissuunnitelman: Lehti ilmestyy ja syksyllä pidetään seuraava sukukokous, tällä kertaa yksipäiväisenä, kuten joka toinen vuosi muutenkin.

Sukuseuran toiminnan tavoite on säilyttää ja välittää eteenpäin omia perinteitä ja yhteisiä muistoja. Tärkeää on myös viihtyä yhdessä ja jakaa ajatuksia ja kokemuksia yhdessä vertaisten kanssa. Metsäpirtissä elänei-

den ja sodan muistavien sukupolvi on aikojen vieressä har-

ventunut, ja nykyään suurin osa meistä edustaa evakossa ja uusilla seuduilla syntyneitä sodanjälkeisiä sukupolvia. Meillä on paljon yhteistä, vaikka olemme varttuneet eri puolilla Suomea.

Yksi asia toiminnassamme on muuttunut. Venäjän hyökäys kaksi vuotta sitten Ukrainaan lopetti kotiseutumatkat. Ne eivät ole enää mahdollisia nähtävillä olevassa tulevaisuudessa. Matkat houkuttelivat mukaan aina uusiakin kiinnostuneita ja myös nuoria tuli mukaan niiden kautta. Mitä matkojen tilalle? Se on iso kysymys, jota kaikkien meidän kannattaa miettiä.

Ehkä on historiaamme liittyviä paikkoja, jotka kiinnostavat edelleen. Ehkä on jotain tehtä-

vissä vaikka virtuaalisesti, nuorille ja vielä nuoremmille sukupolville, jotka sujuvasti seikkailevat bittiavaruuksissa.

Metsäpirtin Ahtiaisten virtuaalisiin lähtitavoitteisiin kuuluu joka tapauksessa nettisivujen uusiminen.

Muussa toiminnassa meidän kannattaa tehdä hyvää yhteistyötä muiden metsäpirttiläisten yhteisöjen kanssa yhteisten muistojemme säilyttämiseksi. Heti alkuun voisivat Ahtiaisten sukuseuran kotiseutumatkoilla olleet kaivella valokuva-albumeitaan. Karjalan liitto ja Metsäpirtti Seura kokoavat parhaillaan matkoihin liittyvää aineistoa talteen ja mahdollisesti julkaistavaksi.

Raija Herrala-Nurmi
Sukuseuran puheenjohtaja

Sisältöä jäsenlehteen

Sukuseuran jäsenlehti ilmestyy vuosittain. Lehti kaipaa monipuolisia kirjoituksia ja kirjoittajia. Aiheet voivat olla lähes mitä tahansa. Voit esimerkiksi kertoa erityisestä harrastuksestasi, muistella menneiden aikojen tarinoita tai kertoa vierailusta mielenkiintoisessa kohteessa. Jos sinulla on ajatus aiheesta, mutta kirjoittaminen ei tahdo onnistua, ota silti yhteyttä lehden päätoimittajaan Katariinaan - kyllä teksti yhdessä saadaan syntymään.

Lehden vastaava päätoimittaja:

Katariina Ahtiainen, Pylsynkatu 10, 33500 Tampere
katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Vanhojen kirjeiden kertomaa

Riitta Siltasen vanhemmat ovat tallettaneet sota-ajan kirjeenvaihtoa. Tässä kortissa Riitan äidin serkku Martti kertoo kuulumisia.

Maikki ja Matti Ahtiainen
Kainasto
Kokonkylä

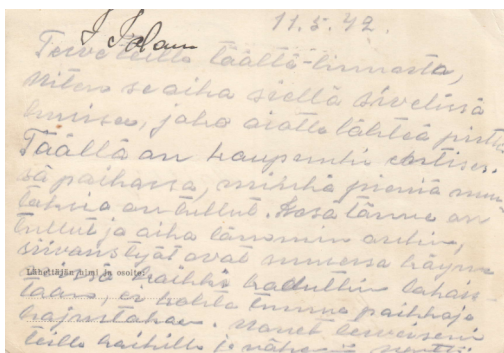

11.5.42

Terve teille täältä -linnasta, miten se aika siellä sivelissä hurisee, joko aiotte lähteä pirttiin? Täällä on kaupunki entisessä paikassa, minkä pieniä muutoksia on tullut. Kesä tänne on tullut ja aika lämmin onkin, siivoustyöt ovat suuressa käynnissä, kaikki kadutkin lakaistaan, ei kohta tunne paikkoja hajustakaan. Monet terveiseni teille kaikille ja näkemiin

Martti

Läh. Stm. Ahtiainen
1 Kpk
3941

Ikimuistoinen häämatka

Martti ja Aune Ahtiaisen (os. Kuparinen) häämatka 1939 Toivo Kuparisen muistelemana. Toivo oli Aunen nuorin veli. Tuona kesänä hän oli 14-vuotias.

Häitten jälkeen on ollut tapana tehdä matka jonnekin kauemmaksi. Nykyisin yleensä etämaihin. Martin ja Aunen matka suunnautui Laatokalle, Valamon luostarisaarelle. En minä sitä tiedä kumman idea se oli. Epäilisin Auneaa. Martille Valamo, niin muutkin Laatokan itäiset saaret, olivat tuttuja monilta kalastusmatkoilta. Saaroisten satamasta tulee Valamoon n. 80 kilometriä. Jostakin syystä johtuen minut kutsuttiin mukaan tälle merelliselle matkalle. Olin varmaankin tuolloin viettämässä kesäaikaa Saaroissa. Lisäksi matkalle tuli eräs

mies, jonka nimeä en enää muista. Luulen hänen olleen sen kalastuskunnan mies, johon Marttiinkin kuului. Vene oli Laatokalla käytetty kalastusvene. Se oli sellainen uudenlivakka keskimoottoripaatti. Ne olivat tehty Laatokan ankariin oloihin. Suolaton vesi nousi nopeasti korkeisiin, jyrkkiin aaltoihin, jotka kaatuivat vaahtopäisinä kohisten. Veneet oli mitoitettu keskimääräisen aallonvälin mittaisiksi 9-11 metrisiksi. Etupäässä oli katettu kajuutta neljälle ihmiselle ja monille tarvikkeille. Pohjalla oli painolasti 2500-3000 kiloa. Se oli kiviä ja hiekkaa, joku valoi peräti betonista. Sen päällä oli kävelysilta, jossa oli lokero moottorille. Moottori oli sellainen polttomoottori, joka käynnistettiin vauhtipyörästä kiertämällä ja jommoisia käytet-

Laatokan laineita toukokuussa 2009.

tiin myös puimakoneita pyörittämään. Bensaryypyn se tarvitsi suostuakseen lähtemään käyntiin. Kyllä käytössä oli sellaisia kuulamoottoreitakin, joissa kuula kuumennettiin puhalluslampulla tohottamalla. Veneen nopeus oli 8-12 km tunnissa keelistä ja kuormasta riippuen. Vاراosia ja korjaustarvikkeita veneessä oli aina. Polttoainesäiliönä oli 200 litrainen petrolitynnyri, josta tulivat tarpeelliset letkut. Se riitti noin 20 tunnin ajoon. Toinen tynnyri oli varalla telineessä. Peräosassa oli istumatiila, johon peräsimen ohjausvarsi ulottui. Perämiehen edessä lattiaan kiinnitettynä oli isokokoinen kompassi. Usein vielä herätyskello. Sumussa ja pimeällä ajo ta-

pahtui kompassin, kartan ja kellon mukaan. Aina nuo olivat veneen satamaan tuoneet. Lisäksi suunnistusta helpotti luotolaiva, joka vilkutti varoitusvaloa merenkulkijoille. Luotolaiva oli ankkurissa Taipaleen luodolla n. 6 km Saaroisten satamasta merelle päin. Kaikki veneessä oli tehty kalastusta varten, kestäämään kovat tuulet ja pitkät matkat. Niitähän Laatokalla riitti.

Se oli kirkas ja kuumantuntuinen heinäkuun aamu, kun suuntasimme Saaroisten satamaan. Laatokan pinta oli sileä kuin silkki. Vanha maininki nousi ja laski kiireettömästi. Oli aurinگون nousun aika. Se kurkki itäisen Laatokan takaa punaisena

pallona. Moottori pyörimään, keula kohti Valamoa. Menisi 7-8 ajotuntia ennen kuin Valamon satama lähestyisi. Menin kajuut-taan nukkumaan. Heräilin aamu-kahvin aikaan. Konevitsan saari häipyi taakse vasemmalle. Edessä rannaton ulappa. Kyllä siinä ehdittiin murkinakin syödä ennen kuin perille tultiin.

Päivä Valamossa

Siellä käytiin eri kohteissa: Skiittoja, erakkomaja ja jonkin pyhimyksen arkku. Kun arkusta irroitti tikun ja kaivoi sillä kipeää hammasta, piti särkyjen loppua. Oli kuulemma jo kolmas arkku kulumassa loppuun. Tikku mak-soi jotakin. Muistoksi minulle os-

tettiin pieni valkoinen risti. Kun sen prismasta katsoi, oli siellä sisällä näkyvissä luostarin pää-kirkko. Munkit myivät omenia ja muita puutarhan tuotteita. Ome-nat olivat tosi meheviä. Pitihän käydä messussakin. Koko ajan siellä seisottiin. Suitsukkeet tuoksuivat ja laulu soi. Tekstit oli-vat kirkkoslaavia. En ymmärtä-nyt. Ruokailu oli pitkissä pöy-dissä. Munkit tarjoilivat. Hyvältä maistui, vaikka oli enemmän yk-sinkertaista.

Pitihän kiivetä suurlukon torniinkin. Oli sinne melkoinen määrä askelmia. Siellä oli se suuri kello, jonka ääni kantoi hyvällä säällä Metsäpirttiin saak-ka. Sitä soitettiin vain muutaman

Valamo vúonna 1996

kerran vuodessa, suurimpina juhlina. Sodan aikana venäläiset pilkkoivat sen osiin ja valoivat siitä kranaattien johtorenkaita. Lie niitä sitten lentänyt Taipaleeseen ja muuallekin.

En osaa sanoa mitä Martti, Aune ja se vieras mies kokivat, mutta varsin tyytyväisiltä näyttivät.

Martilla riitti kerrottavaa kalastusretkistä Laatokan itäisiin saariin, joissa oli kalatupia ja savusaunoja korvausta vastaan kalastajien käyttöön. Kyllä niillä käyttöä oli viikkokausia kestäville kalamatkoilla. Venekunnalla oli n. 120 lohiverkkoa, joista 40 oli kerrallaan pyynnissä, 40 kuivumassa ja 40 savustumassa. Savustettu verkko kesti kauemmin ja pyydysti paremmin. Pyyntiverkot laskettiin kahteen jataan, 20 verkkoa kummassakin. Oli siinä vetämistä verkon paulasta syysmyrskyissä lyhyen päivän aikana. Lohen pyynti itäisellä Laatokalla päättyi yleensä joulujen välillä, joskus vasta loppiaisena. Talven tulo ja jäätyminen tulivat esteeksi. Ja lohet olivat uineet kutupaikoilleen. Tällöisiä se Martti pakisi.

Paluumatka

Helteinen päivä painui jo reilusti iltapuolelle. Oli aika lähteä. Kohta puksuttelimme Valamon väylää avomerelle. Tavoitteena Saaroisten satama ennen puo-

liyötä. Meri oli edelleen melkoisen tyyni. Muutamia tuulen kareita ajeli vedenpinnassa. Siinä sitä sitten tutkailtiin eväskoria ja tankattiin. Veneessä oli primuskeitin. Kyllä sillä vesi kuumeni. Oli meillä kahvinporojakin matkassa. Oltiin ajeltu kuutisen tuntia mukavia muistellen. Päivä painui jo puiden latvojen taakse. Läntiselle taivaanrannalle alkoi kertyä mustia pilviä. ”Taitaa tulla tuisku”, arveli Martti tähystellen tilannetta. Satamaan oli vielä parin tunnin ajo. Tuulen kareita kulki veden pinnalla ja aallot alkoivat nousta. Lännen puolelta nousi mustia uhkaavan näköisiä pilviä, kuului kaukaista jyrähtelyä, jokunen kirkas salama leikkasi pilviä. ”Harvoin se merelle nousee”, sanoi se toinen mies. ”Nyt taitaa tulla”, arveli Martti. ”Pannaan irtotavarat kiinni.” Tavarat sidottiin. Aallot kohosivat, valkoisia lampaita vilahteli aaltojen harjoilla. Pimeni. Vene alkoi keinua sivuvastaisessa. Meni puolisen tuntia. Sitten moottori sanoi: sut – sut – sut ja sammui. Miehet sitoivat peräsimen nolla-asentoon, nousivat keulakannelle ja heittivät ankkurin. Ei pohjaan. mutta se piti ajoankkurina keulan tuulessa. Alkoi venerodeo, hyppy, jysäys, kumarrus. ”Kaasuttajaan on mennyt jotain moskaa”, arveli se mies. ”Irrote-taan”, tuumi Martti. Vene ajelehti rajan suuntaan, jonne oli matkaa viitisen kilometriä. Miehet ruuvasivat kaasuttajan irti. Ensimmäiset sadekuurot iskivät kohti mel-

kein vaakasuorassa. Mentiin kaikki kajuuttaan. Miehet purkivat kaasuttajan, Aune näytti tulta taskulampulla. Minä pitelin kiinni penkin reunoista. Ruuvit piti laittaa sadetakin taskuun etteivät tipu lattian rakoihin. Ukkosmyrsky ajoi päälle puuskaisten tuulien tuomana. Salammat välkyivät pilvestä toiseen ja jyrinä iski korviin. Vene nousi, sukelsi, nousi kuitenkin. Laatokan veneet olivat kehittyneet olosuhteisiin sopiviksi, ne olivat vahvoja ja sitkeitä. Lienee mennyt tunnin verran kunnes kaasutin oli taas paikoillaan. Moottori käynnistyi muutaman pyöräytyksen jälkeen. Emme tienneet kummalla puolen rajaa olimme. Kaikenlaisia kävi mielessä. Martti kävi peräsimeen, mies nosti ankkuurin. ”Ajetaan puolen tuntia luoteeseen kaiken varalta”, mies sanoi. Vene alkoi puskea päin tuulta ja aaltoja. Melkoista keikutusta. Vesi löi etukannen yli. Myrsky kuitenkin eteni yhä rajalle päin ja sade laantui. Käännyttiin satamaa kohti. Arviot osuivat oikeaan. Puolisen tuntia ja luoto-

laivan vilkku alkoi näkyä. Siitä oli satamaan enää viitisen kilometriä. Satamassa oli suojaista. Koko aikana ei kukaan maininnut pelosta tai hädästä. Ne kalastajat olivat sellaisia, että se tehtiin mikä oli tarpeellista. Eipä siinä muu olisi auttanutkaan.

Se oli kuitenkin nuorelle parille osoitus, että olosuhteet voivat muuttua nopeastikin. Ja siitä, että aina on mahdollisuus ole-massa. Taitoa ja tahtoa kuitenkin tarvitaan. Olen joskus miettinyt, että oliko tuo myrsky enteenä siitä, että muutaman kuukauden kuluttua kaikuivat Laatokan rantatykkien jyskeestä ja konekiväärien laulusta. Siellä Martti juoksisi taistelulähettinä Taipa-leen myrskyissä ja Aune lottana leipoisi leipää Pyhäjärvellä. Tuota emme tienneet, kun palailimme aamuyön tunteina Saarosiin. Häämatka oli kuitenkin tehty. Suunnitelmat oman kodin rakentamisesta lähelle Laatokan rantaa olivat valmiina ja paikka katsottu. Ne suunnitelmat eivät käyneet toteen. Edessä olivat raskaat sotavuodet, evakokotapaaleet, mutta uskoa tulevaan ei nuori pari koskaan menettänyt.

Tämmöisin mieltein muistelin tuota tapahtumaa Pitkänperjantain iltona 10. huhtikuuta 2009.

**Tekstin toimitus ja kuvat
Liisahelena Ståhle**

Ikonostaasi Valamosta

Kotiseutumatkojen muistot talteen

Runsaan kolmenkymmenen vuoden aikana menetettyyn Karjalaan ehdittiin tehdä lukuisia kotiseutumatkoja. Kun Neuvostoliitto rapautui ja matkat tulivat mahdollisiksi 1990-luvun alussa, moni halusi nähdä vanhat asuinpaikat ja porraskivet. Syntyi suorastaan ryntäys. Tiettyinä viikonloppuina loppukeväällä ja alkukesästä rajalla oli pitkät jonot ja majoituspaikoissa ahdasta, kun karjalainen kansa palasi kotikunnalleen.

Myös Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura teki useita matkoja Metsäpirttiin, osan yhdessä muiden metsäpirttiläisten seurojen ja yhdistysten kanssa.

Nyt kun matkoja ei enää voida tehdä, olisi tärkeää kerätä muistot ja kuvat talteen. Tähän on herännyt mm. Karjalan liitto, jonka piirissä on vireillä mm. kirjahanke kotiseutumatkoista. Metsäpirtti-seurassa perinneyöstä vastaavat ovat mukana tässä muistojen keräyksessä.

Joten selaapa albumeitasi, verryttele muistiasi – kootaan sukuseuran puitteissa omat muistomme ja onnistuneimmat otokset kivijalkaretkiltä.

Kun jotain löytyy, jonka jakaisit muidenkin kanssa, ota yhteyttä Raijaan p. 040 7374678 tai rihe@netti.fi

Ahtiaisten sukuseuran väkeä Taipaleenjoen lossirannassa kesäkuussa 2010.

Sukuseuran 30-vuotisjuhlakokous

Metsäpirtin Ahtiaisten Sukuseuran toimintavuosi huipentui syyskuun 9. päivänä Uudenkaupungin hotelli Aquariuksessa järjestettyyn sukuseuran vuosikokoukseen ja 30-vuotisjuhlaan. Kokous ja vuosijuhla keräsi yhteen suuren joukon sukuseuran jäseniä ja osallistujia oli kaikkiaan 42. Kokous oli paitsi perinteinen vuosittainen tapaaminen, myös tilaisuus käsitellä tärkeitä seuran asioita ja suun-

nitella tulevaa toimintaa.

Toimintakatsaus

Vuoden aikana sukuseura kokoontui useisiin tapahtumiin, jotka vahvistivat yhteenkuulu-

Duo Iiris ja Päivi, Iiris Helpiö-Kilpeläinen ja Päivi Kurkilahti, esittivät Helena Eevan runoista sävellettyjä tuttuja kappaleita, mm. Räsymatto ja Jos helmiä kyyneleet ois. Kuva Eija Herrala.

Emerituspuheenjohtaja ja kaksitoista kukitettua perustajajäsentä. Kuva Raija Herrala-Nurmi.

Sukuseuran 30-vuotisjuhlaan ja vuosikokoukseen osallistui nelisenkymmentä seuran jäsentä. Kuva Eija Herrala.

vuotta ja perinteiden arvostusta. Lisäksi järjestimme useita tapahtumia, kuten piirakkapäivän Toijalassa ja puurojuhlan Turussa, jotka keräsivät jäsenistön yhteen ja tarjosivat mahdollisuuksia

sukupolvien väliseen vuorovaikutukseen.

Tiedotustoiminnassa keskityttiin jäsenkirjeiden, seuran nettisivujen ja Facebook-sivun aktii-

viseen käyttöön, mikä pitää yhteisön ajan tasalla ja edistää osallistumista. Jäsenmäärä on pysynyt melko vakaana, vaikka pientä laskua on havaittavissa. Tärkeänä huomiona sukuseuran hallituksen jäsen Harri Laine on toiminut myös Karjalaisten suku-yhteisöjen liiton hallituksessa, mikä on tuonut lisänäkyvyyttä ja verkostoitumismahdollisuuksia.

Jäsenmaksut

Jäsenmaksuna päätettiin säilyttää viidentoista euron suuruisen maksu, ja pitää jäsenyys hinnaltaan kaikkien saavutettavissa.

Uusi hallitus

Kokouksessa valittiin myös uusi jäsen hallituksen erovuoroisten Eija Herralan ja Harri Laineen tilalle. Uutena jäsenenä hallitukseen valittiin Liisa-Heleena Stähle. Seuran uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Raija Herrala-Nurmi.

Toimintasuunnitelma

Tulevana vuotena sukuseura keskittyy vahvistamaan yhteyksiä jäsentensä välillä uudistamalla tiedotuskanaviaan ja syventämällä sukututkimusta.

Jäsenille lähetetään sähköpostitse tiedotteita kaksi kertaa vuodessa. Sukuseuran nettisivut www.sukuni.fi/ahtiainen uudiste-

taan käyttäjäystävällisemmiksi ja skaalautuviksi myös mobiililaitteille, mikä tekee sivuston käytöstä entistä sujuvampaa. Lisäksi sukuseuran Facebook-ryhmä tulee olemaan avoinna kaikille kiinnostuneille, mikä lisää vuorovaikutusta ja osallistumista sukuseuran toimintaan.

Sukututkimuksen tavoitteena on syventää tietämystä erityisesti äitilinjaista ja Inkerinmaan yhteyksistä. Sukututkimus pyrkii myös kartoittamaan yhteyksiä muihin sukuun liittyviin tapahtumiin ja laajentamaan sukukirjan tietoja.

Syksyllä, marras-joulukuulle 2024 suunniteltiin järjestettävän sukuseuran perinteinen puurojuhta, joka kerää yhteen suvun jäseniä ympäri maata ja toukokuulle 2024 puolestaan suunniteltiin retki- ja toimintapäivää, joka tarjoaa jäsenille mahdollisuuden tutustua toisiinsa rennoissa merkeissä ja nauttia keväisestä säästä.

Kokouksen anti

Kokouksen henki oli yhteisöllinen ja positiivinen ja antoi hyvän pohjan seuran toiminnalle tulevalle vuodelle. Kokouksen jälkeen päivän toiminta jatkui kauan odotetulla seuran 30-vuotisjuhlalla.

Teksti: Jouni Ahtiainen, Vantaa

Kalannin ja Laitilan Ahtiaisia etsimässä

Ahtiaisten sukua Kauppilan talomuseon suojaisella umpipihalla, miespihalla. Opas Kirsti Vuorela toinen vasemmalta

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran tasakymmeniä on juhlistettu joka kerta seuran perustamispaikassa Uudenkaupungin hotelli Aquariuksessa. Kun aika kuluu ja ihmiset muuttavat paikasta toiseen, ohjelmassa on myös ollut suvun täkäläisten juurien etsintää kiertoajelun muodossa.

Syksyllä 2023 suuntana oli Kalanti ja Laitila. Matkalla nähtiin mm. kaksi Karjalantietä, vanha talomuseo ja Kalannin komea keskiaikainen kirkko. Kilometrejä syksyisessä maisemas-

sa kertyi noin 90.

Liikkeelle lähdettiin Uudenkaupungin Merilinnuntien kautta. Armas Ahtiaisen eli Ketunkallion Armaksen koti tuli aikanaan tutuksi monille opintien alkuun pyrkineille Ahtiais-nuorille koulukortteerina. Nykyään mökin tilalla on uusi päiväkotikoti ja metsäpirttiläisten naapurien rintamiestalot ovat jääneet omakotialueen keskelle.

Uudenkaupungin kaupunki varasi sodan jälkeen siirtokarjalaisille ja rintamamiehille aivan

Kauppilan umpipihan päärakennuksen punamullattu julkisivu

1945 jälkeen, jolloin ns. maanhankintalaissa meille määriteltiin uudeksi asuinpaikaksi Uudenkaupungin seutu. Talvisodan jälkeen osoitteeksi oli annettu Kauhajoki ja sitä ympäröivä Etelä-Pohjanmaa. Osa olikin ehtinyt kasvattaa uudet juurensa jo sinne Pohjanmaalle, mutta moni myös keräsi kampeensa ja lähti matkalle kohti Vakka-Suomen vainioita.

uuden Ruokolan asuntoalueen kaupungin laidalta. Ajoimme Ruokolan halki pitkin Karjalantietä. Pihojen omenapuut ja rehevät puutarhat tekevät alueesta nykyään idyllisen kauniin.

Sitten Sannolle, mihin aikaan asettui useita Ahtiaisia saman Huhtatien varteen.

Matkalla Kalantiin ja läpi Kalannin kirkonkylän näkyy päätielle useita metsäpirttiläisten rakentamia taloja, ja Laitilassa lisää. Ylipäänsä 40-luvun rintamamiestalo on hyvin tuttu näky näissä maisemissa, ja hyvin usein se on juuri metsäpirttiläisten siirtolaisten rakentama.

Metsäpirttiläiset tulivat Vakka-Suomeen* vasta vuoden

Maanhankintalaki koski sitä, minkä kuntien maatalousväestölle milläkin seudulla alettiin erottaa maita ja muodostaa uusia viljelystiloja. Samoista kylistä lähteneitä naapureita yritettiin saada samoille seuduille keskenään. Muita kuin maataloudesta elantonsa saaneita laki ei koskenut, mutta toki hekin monesti halusivat tuttujen ja sukulaisien kanssa samoille seuduille.

Toinen Karjalantie

Laitilassa koukattiin päätieltä jo ennen keskustaa ja käännyttiin Sirppujoen laitamille, entisen meijerin takaiselle alavalle peltoalueelle, minne sodan jälkeen asettuivat mm. Pulliset ja Väinö ja Aili Ahtiaisen perhe.

Matkaa jatkettiin Laitilassa kasvaneen Jaana Putron, o.s. Pohjalainen, johdolla hänen lapsuuden maisemiinsa Laitilan Karjalantielle. Tie alkaa Laessaaren kappelin luota ja päättyy muutaman kilometrin päässä lähelle Palttilan kartanoa. Matkalle mahtui aika monta metsäpirttiläisten asumusta.

Laitilan Untamala on viitisen kilometriä pitkä raittikylä, jonka asutuksen juuret yltävät jo ajanlaskun alkuun, ja ensimmäiset löydetty kristilliset esineet ovat ajalta jo ennen kristinuskon tuloa.

Laitilan kirkonkylän läpi ajettiin vanhoja maanteitä ohi komean kivikirkon. Taajaman etelälaidalta lähtee tie Pirttikylään, jonne metsäpirttiläiset raivasivat myös uusia asuinpaikkoja, mm. Kajaalat.

Kauppilan umpi-piha Laitilan Koukelassa on vanha maatila, joka jo vuosikymmenet on ollut hyvin hoidettuna museona. Museon kahvilassa meitä odottivat kahvit ja opas Kirsti Vuorela, joka kertoi Kauppilan talosta ja sen historiasta. Koska talo oli sota-

aikaan asumattomana mutta riittävän asuinkuntoinen, sinnekin sijoitettiin evakkoja.

Kauppilan asuinrakennukset ovat alkuperäisillä paikoillaan, mutta talousrakennuksia on siirretty museoon muualtakin Laitilasta. Ns. miespihan ympärillä ovat päärakennus ja pienempi asuintalo, laitilalaisittain ”vähäripi” ja asumiseen liittyneet aitat sekä talli. Pihaan kuljetaan suuresta katetusta portista. Rakennusten väliin jäivät aukot on suljettu korkealla aidalla, joten pedot ja rosvot eivät pihaan päässeet. Ulompana Miespihan rakennusten ympärillä ovat navetta ja muut kotieläinrakennukset ja suulit sekä kauimpana kaikista savusauna. Pärekattojen aikaan saunat ja riihet sijoitettiin

Pyhä Laurentius oli pyhimys, joka legendan mukaan keitettiin elävältä. Laurentiuksesta tulee myös etunimi Lauri, yksi Ahtiaisten suvussa kulkeneista perintönimistä

palovaaran takia kauas muista rakennuksista.

Kohti Kalantia lähdettiin metsien halki Mudaisten kylän kautta, koska sinne liittyy Laineen perheen historiaa. Pysähdyimme näköalapaikalle kylän keskelle, ja Harri kertoi siitä tarkemmin.

Kalannin vanhan kivikirkon esitteli seurakuntamestari Jani Tanner. 1400-luvulla rakennetun kirkon seinillä on mielenkiintoisia maalauksia keskiaikaisista pyhimyksistä ja heidän karuista kohotaloistaan. Myös teoksista vastanneen taiteilijan eli Pietari Henrikinpojan nimikirjoitus löytyy, mahdollisesti vanhin lajissaan Suomessa. Kirkko on omistettu Pyhälle Olaville.

* Vakka-Suomi = nykyisen Uudenkaupungin ympärillä oleva ”pienoismaakunta”, jonka nimi tulee siitä, että alueella valmistettiin jo keskiajalta lähtien kaikenlaisia puisia astioita, säilytysvakkoja ja muita puisia käyttöesineitä, joita myytiin Tukholmaan ja myös ulkomaille. Nimi esiintyi ensimmäisen kerran turkulaisten ja raumalaisten valituskirjeissä kuningas Kustaa Vaasalle. Naapurit olivat sitä mieltä, että ”Wacka-Finnar” tekevät laitonta maakauppaa tuotteillaan.

Teksti: Raija Herrala-Nurmi
Kuvat: Raija Herrala-Nurmi ja Eija Herrala

Pidäthän osoitetietosi ajantasalla!

Sukuseuran viestinnän kannalta on tärkeää, että jokaisesta jäsenestä on ajantasaiset yhteystiedot sukuseuran jäsenrekisterissä. Muista siis ilmoittaa osoitteenmuutokset niin katuosoitteiden kuin myös sähköpostiosoitteiden osalta, myös puhelinnumerot on hyvä pitää ajan tasalla. Sukuseuran jäsenrekisterin rekisteriotteen voit käydä lukemassa seuran nettisivuilta www.sukuni.fi/ahtiainen

Jäsenrekisteriin liittyvät muutokset voi lähettää sihteerille:

Katariina Ahtiainen, Pylsynkatu 10, 33500 Tampere
katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

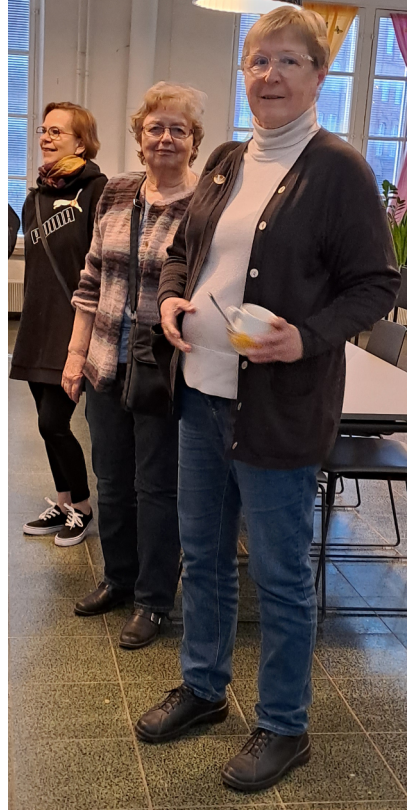
Retkipäivä Tampereella

Retkipäivä Vapriikkiin 6.5.2023

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran retkipäivään osallistui 18 henkilöä. Kokoonnuimme aurinkoisena lauantaina Tampereella museokeskus Vapriikkiin. Ruokailun ja seurustelun jälkeen osallistuimme meille järjestettyyn opastukseen Tampere 1918 -näyttelyyn. Suomen sisällissodassa taisteltiin Tampereella maaliskuuhun 1918. Näyttelyssä kuljettiin tapahtuma-aikojen mukaisessa järjestyksessä ikäänkuin katuja pitkin ja monet efektit elävöittivät kulkua. Myös siviilien kohtalot tulivat esiin. Parhaillaan Ukrainassa riehuva sota nousi myös puheenaiheeksi. Kierroksen jälkeen oli aikaa vaihtaa kuulumisia ja kuulla seuran tulevista tapahtumista.

- Tampere 1918 -näyttely on nykyisin museokeskus Vapriikin nettisivuilla katsottavissa diginäyttelynä.

Teksti ja kuvat: Katariina Ahtiainen

Osa ryhmästä on jo valmiina opastukseen

Tampereen keskustorilla taistelujen päätyttyä

Opastuskierroksella

Luotien ja kranaatinsirpaleiden jälkiä Tullikamarin seinässä. Useissa Tampereen rakennuksissa näkyvät yhä vuoden 1918 taisteluiden jäljet. Marika Tamminen, Vapriikin kuva-arkisto.

sairaalan seinässä. Marika Tamminen.

Seinässä taistelun jälkiä

Opastusta kuunnellaan tarkkaavaisina

Rajan ylittävät avioliitot

Ahtiaisten avioliitot Metsäpirtin ja Vuolen välillä

1600-luvun alkupuolelta lähtien Metsäpirtin alue (silloin Sakkolaa) ja sen ympäristö kuuluivat Ruotsin valtakuntaan. Alueelle muutti asukkaita etenkin Savosta ja pohjoisempaa Karjalasta. Muutto ei rajoittunut pelkästään Käkisalmen lääniin vaan jatkui etelämmäs Inkerinmaalle. Alueen sisällä oli myös paljon liikehdintää. Ihmiset hakivat parempia viljelysmaita tai verohelpotuksia. Kun pitäjät kuuluivat samaan valtioon, ei liikkumiselle pitäjien välillä ollut esteitä. Käkisalmen läänin talonpojat saivat liikkua vapaasti. Sakkolalaiset saattoivat solmia avioliiton yhtä hyvin Raudusta kuin Inkerinmaaltakin löytyneen puolison kanssa. Autonomisen Suomen suuriruhtinaskunnan muodostamisen jälkeen 1800-luvun alussa tilanne hieman muuttui. Inkerinmaan pitäjien asukkaat olivat Venäjän kansalaisia. Autonomisen Suomen asukkaat olivat Suomen suuriruhtinaskunnan kansalaisia. He tarvitsivat jopa passin päästäkseen Venäjälle. Tilanne oli sama toisin päin. Passin saaminen taisi siihen aikaan olla kuitenkin helpompaa kuin nykyään, edes kuvaa ei tarvittu sormenjäljistä puhumattakaan.

Aviopuolisot löytyivät yleensä läheltä, omasta tai naapuripitäjästä. Asiakirjoja, joista sel-

viäisi vihittävien asuinpaikat, ei kuitenkaan ole tarjolla ennen 1740-lukua. Sen jälkeenkin aineistoissa on puutteita, esimerkiksi hävinneitä asiakirjoja tai huonosti laadittuja kirjauksia. Käkisalmen läänin alueen asiakirjat ovat aika hyvin säilyneitä ja saatavissa. Inkerinmaan puoleisten pitäjien kohdalla tilanne ei ole yhtä hyvä. Asiakirjoja on tallessa Moskovon historiallisten asiakirjojen arkistossa ja niitä on osittain kuvattu myös nettiin. Venäläisiin nettiarkistoihin pääsi 2010-luvulla jonkin aikaa myös ulkomailta. Enää ei pääse. Seuraavissa tarkasteluissa on käytetty lähteinä metsapirtti.net sivustolle koottua Vuolen väestötietoaineistoa.

Asiakirjojen perusteella oma pitäjä oli selvästi yleisin paikka löytää puoliso. Avioliitot rajan yli toisen pitäjään olivat harvinaisia. Metsäpirtin alueelta selvästi eniten naapuripitäjäyhteyksiä oli Rautuun. Sakkolaa ei tulkita naapuripitäjäksi, koska Metsäpirtti kuului tuohon aikaan Sakkolaan.

1700-luvulla Sakkolan ja Vuolen asukkaiden välisiä avioliittoja löytyy asiakirjoista 52 kappaletta. Samalla ajanjaksolla Sakkolassa solmittiin 2070 avioliittoa. Metsäpirttiläisistä suvuisista eniten vipinää Vuolen suuntaan on ollut Jaaman Peltosilla, seitsemän avioliittoa. Koselan

Eevat tulevat toisina kuudella avioliitolla. Erityisesti sukujen tytärillä on ollut kysyntää. Ahtiais-

ten avioliittoja on ollut vain kaksi. Kummassakin tapauksessa Vuolesta on haettu morsian. Vertailun vuoksi voidaan todeta, että Ahtiaisten avioliittoja rautulaisten kanssa oli 1700-luvulla seitsemän. Sekä Vuolen että Raudun suuntaan tapahtuvat rajanylitykset keskittyivät Metsäpirttiin.

1800-luvulla vuolelaisten ja sakkolalaisten välisiä avioliittoja on ollut noin 70. Asiakirjoissa on aukkoja ja Vuolen vihkikirjoista puuttuu paikoin asuinpaikka- ja seurakuntatieto. Kirkonkirjojen kattavuus oli 1800-luvulla parempi kuin 1700-luvulla sekä Sakkolassa että Vuolella. Pitäjien asukasluvut olivat lähes kolminkertaistuneet verrattuna 1700-lukuun, samoin myös avioliittojen määrät. Sakkolassa avioliittoja solmittiin 1800-luvulla 5546. Sakkolan ja Vuolen rajan ylittävien avioliittojen suhteellinen osuus oli täten laskenut noin puoleen verrattuna 1700-lukuun. Erityisesti 1800-luvun alussa rajan ylittäviä avioliittoja oli vähän, monena vuotena ei ainuttakaan. Metsäpirttiläisistä suvuista eniten Vuolen rajan ylittäviä avioliittoja oli Paukuilla, seitsemän. Sen jälkeen olikin tasaista. Neljään avioliittoon ylsivät Peltoset, Ahtiaiset, Kituset ja Hämäläiset. Näistä suvuista Kituset tulivat Metsäpirttiin vasta 1800-luvun alussa.

Vuolesta puolison löytäneitä Ahtiaisia

Juho Laurinpoika Ahtiainen (s. noin 1731, Sakkola, Jaama)

Suvun kantaisän Lauri Ahtiaisen nuorin poika vihittiin 21.10.1767 Vuolella *Anna Mikontytär Kempin* kanssa. Anna oli syntynyt noin vuonna 1747. Annan isä, *Mikko Kemppi*, oli syntynyt noin 1717 ja kuoli 1768 Vuolen Miikkulaisissa. Annan äidistä ei löydy merkintöjä. Juhon kuoleman jälkeen Anna avioituu 1783 Sakkolan Lapinlahdelta kotoisin olevan *Paavo Perttulinpoika Mönkäreen* kanssa. Pariskunta jää isännöimään Juhon tilaa Annan kuolemaan asti. Anna sai Juhon kanssa 5 lasta, Paavon kanssa ei yhtään.

Ahtiaisten sukukirjassa on virheellisesti mainittu Anna Kempin isäksi Sakkolan Neusaassa asunut Mikko Kemppi.

Paavo Joonaanpoika Ahtiainen (s. 11.4.1776, Sakkola, Jaama)

Paavo Joonaanpoika vihittiin 27.12.1797 Vuolella *Aune Mikontytär Poralin* kanssa. Aune oli syntynyt 17.12.1777 Vuolen Miikkulaisissa. Hänen vanhempansa olivat *Mikko Matinpoika Porali* (s. 1734, k.1809) ja *Liisa Kuronen* (s. 1744, k.1812 Vuole Miikkulainen), Aune sai Paavon kanssa 9 lasta.

Aunen vanhin sisar *Maria* avioitui 1784 Ahtiaisten naapurin *Tahvo Paavonpoika Peltosen* kanssa.

Jaakko Laurinpoika Ahtiainen (s. 14.12.1809, Sakkola, Jaama)

Jaakko Laurinpoika vihittiin Sakkolassa 27.12.1833 Vuolen Miikkulaisista kotoisin olevan *Anna Yrjöntytär Paavilainen* kanssa. Anna oli syntynyt 15.01.1812 Vuolen Miikkulaisissa. Annan vanhemmat olivat *Yrjö Matinpoika Paavilainen* Vuolesta ja *Maria Aprontytär Tuokko* alun perin Sakkolan, Koselasta.

Jaakon kuoleman jälkeen Anna avioituu 1843 *Martti Matinp Peltosen* kanssa. Martti tulee isännöimään Jaakon taloa. Anna saa Martin kanssa 5 lasta Jaakon kanssa saamiensa 2 lapsen lisäksi.

Maria Matintytär Ahtiainen (s. 22.9.1821, Sakkola, Viisjoki)

Maria Matintytär vihittiin Sakkolassa 10.08.1845 talollisen pojan *Taavi Juhonpoika Poralin* kanssa (s.22.8.1818 Vuole, Miikkulai-

nen). Perhe asettui Miikkulaisiin Taavin kotitilalle. Taavin vanhemmat olivat *Juho Porali* ja *Aune Parikka* Vuolen Miikkulaisista.

Taavin ja Marian lapsia: *Matti* 1846, *Aune* 1849

Aune Liisantytär Ahtiainen (s. 5.1.1822, Sakkola, Viisjoki)

Aune Liisantytär muuttaa Vuolteelle 1846 ja vihitään siellä 1.12.1846 Miikkulaisiin asettuneen *Matti Simonpoika Laakkosen* (s. 8.3.1813 Jaakkima) kanssa. Matin vanhemmat olivat *Simo Laakkonen* ja *Beata Hirvonen* Jaakkimasta.

Aunen lapsia: *Maria* 1847, *Beata* 1850, *Aune* 1855

Maria Aatamintr Ahtiainen (s. 7.12.1856, Sakkola, Viisjoki)

Maria Aatamintr Ahtiainen muuttaa Vuolteelle 1882 ja vihitään siellä 14.11.1882 *Matti Matinpoika Suppusen* (s. 16.7.1852, Vuole, Miikkulainen) kanssa. Matti Suppusen vanhemmat olivat *Matti Matinpoika Suppunen* ja *Maria Pekantytär Raunio* Vuolen Miikkulaisista.

Pari saa ainakin 3 lasta: *Susanna* 1883, *Matti* 1887 ja *Juho* 1889

Helena Jaakontr Hinkkanen (s. 28.7.1885, Sakkola, Saaronen)

Aune Aatamintytär Ahtiaisen tytär Helena Hinkkanen vihittiin Sakkolassa 8.7.1906 Vuolen Miikkulaisista kotoisin olevan *Juho Paavonpoika Kiisken* (s. 1881) kanssa ja muutti Miikkulaisiin. Juhon vanhemmat olivat *Paavo Juhonpoika Kiiski* ja *Anna Kotonen*.

Helenan lapsia: *Anna* 1907, *Heikki* 1910

Tahvo Martinpoika Ahtiainen (s. 3.7.1891, Metsäpirtti, Korholan-jaama 2)

Tahvo Martinpoika Ahtiainen vihittiin Metsäpirtissä 24.7.1916 *Varpu Matintr Paavilaisen* kanssa (s.20.8.1893, Vuole, Miikkulainen). Pari muuttaa Vuoleen. Kumpikin puoliso kuolee 26.3.1938 Leningradissa.

Kuinka mahtoi käydä Marian ja Helenan jälkeläisille? Oliko heillä yhtä onneton kohtalo kuin Tahvolla ja Varpulla?

Vuolen asiakirjoja selatessa kiinnitin huomiota myös Ahtiaisten katoamiseen Vuolesta. 1690-luvulla Ahtiaisia oli kolmessa Vuolen kylässä Miikkulaisissa, Putkelassa ja Koivistolla. 1700-luvun asiakirjoissa ei ole kirjattuna yhtään Vuolen Ahtiaisten avioliittoa eikä yhtään syntymämerkintää, jossa vanhempana olisi joku muu Ahtiainen kuin nuo yllä mainitut Metsäpirtistä tulleet. Yksi kuolinmerkintä

löytyy. Maria Matintytär Ahtiaisen Koivistolta kuoli 70 vuoden ikäisenä vuonna 1779. Joko Ahtiaiset olivat muuttaneet pois, menehtyneet 1700-luvun alussa tai sitten kaikki heihin liittyvä olisi tapahtunut sellaisena ajankohtana, josta ei löydy asiakirjamerkintöjä. Viimeksi mainittu on epätodennäköistä.

Harri Laine

Toimintakertomus 22-23

Vuosikokous

Kokous pidettiin Kauhajoella Toron Kievarissa 3.9.2022. Osallistujia 25 henkilöä. Tilaisuus aloitettiin yhteisellä lounaalla.

Varsinaisessa vuosikokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Hyväksyttiin toimintakertomus ja tilinpäätös. Hallitukselle myönnettiin vastuuvapaus. Hyväksyttiin toimintasuunnitelma. Hyväksyttiin hallituksen esittämä jäsenmaksu 15 € seuraavalle vuodelle.

Hallituksen jäsenistä erovuoroisia olivat Harri Siltanen, Markku Niemi ja Raija Herrala-Nurmi. He olivat toimineet yhden kolmivuotiskauden. Heillä oli mahdollisuus jatkaa toinen kolmivuotiskausi, ellei muita ehdokkaita ilmene. Markku Niemi oli ilmoittanut, ettei jatka hallituksessa. Harri Siltanen ja Raija Herrala-Nurmi olivat halukkaita jatkamaan, eikä heille ilmaantunut vastaehdokkaita. Heidät valittiin jatkamaan hallituksessa. Uudeksi hallituksen jäseneksi ehdotettiin Jouni Ahtiaista Vantaalta. Häntä kannatettiin ja hänet valittiin hallitukseen.

Toimintaa

Hallitus on pitänyt järjestäytymiskokouksen lisäksi kaksi Teams-kokousta. Yhteyttä hallituksen kesken on pidetty myös sähköpostitse.

Piirakkapäivä-tapahtuma järjestettiin Toijalassa 12.6.2022. Piirakkapäivällä oli 14 osallistujaa.

Puurojuhla järjestettiin Turussa 27.11.2022. Osallistujia puurojuhlassa oli 23 henkilöä.

Sukuseuran lehti ilmestyi keväällä 2023.

Retkipäivä järjestettiin Tampereella museokeskus Vapriikissa 6.5.2023. Vapriikissa nähtiin 18 osallistujaa.

Harri Laine toimii sukuseuran edustajana Karjalaisten sukuyhteisöjen liiton hallituksessa.

Tiedotus

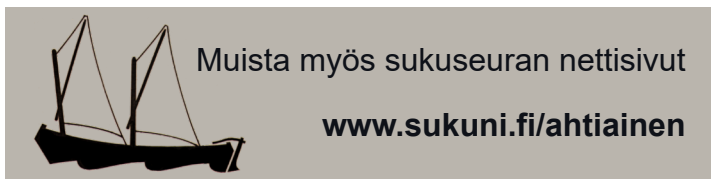
Jäsenkirjeitä on toimintavuoden aikana lähetetty. Seuran nettisivuja on käytetty tiedottamiseen, myös seuran facebook-sivuilla on tiedotteita ja uutisia.

Jäsenistö

Jäsenmäärä on pysytellyt 200 henkilön paikkeilla. Poisnukkuneita sukuseuran tiedossa on 2 henkilöä.

Yksi henkilö on eronnut jäsenyydestä.

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran hallitus

Toimintasuunnitelma 23-24

Toimintasuunnitelma vuosikokousten 2023 - 2024 väliselle ajalle.

Tiedotus

Sukuseuran tiedotus hoidetaan ensisijaisesti postitse ja/tai sähköpostitse lähetettävien jäsentiedotteiden avulla, noin kaksi kertaa vuodessa tai tarpeen mukaan. Sähköpostitse tapahtuvaa tiedotusta on tarkoitus lisätä. Lisäksi ajankohtaiseen tiedotukseen käytetään seuran nettisivuja (www.sukuni.fi/ahtiainen) sekä Facebook-ryhmää (www.facebook.com/groups/ahtiaiset).

Facebook-ryhmään voivat liittyä kaikki halukkaat riippumatta siitä onko sukuseuran jäsen vai ei.

Seuran nettisivut uudistetaan tavoitteena helppokäyttöinen, skaalautuva myös puhelimella toimiva sivusto.

Seuran jäsenlehdessä julkaistaan kirjoituksia sukuun liittyvistä tapahtumista, henkilöistä, paikoista, tarinoista, esineistä. Julkaistavaksi kaivataan esimerkiksi muistelmia, henkilöhistorioita ja kuvauksia suvussa säilyneistä 'aarteista'. Jos mielessäsi on jotain, vaikkapa vain aihe-ehdotus, ota yhteyttä lehden vastaavaan päätoimittajaan. Jäsenlehti ilmestyy keväällä 2024.

Sukututkimus

Sukututkimusta ja sen tulosten esittämistä on tarkoitus edistää. Kohteena olisivat erityisesti

- äitilinjat
- yhteydet Inkerinmaalle
- yhteydet muihin sukuihin sukukirjaa laajemmin
- tapahtumat, joissa suvun jäsenet ovat olleet osallisina
- esipolvet
- nykypolvet
- sukupuut kuvina

Toimintapäivät

Marras-joulukuussa 2023 järjestetään puurojuhla. Toukokuussa 2024 järjestetään retki-/toimintapäivä.

Raikkaita lapsuusmuistoja Laatokalta

Tietokirjailija **Johanna Pakola** sai yllättäen käyttöönsä erään suvun muistojen materiaalia – siitä syntyi kaunis teos:
Hanhipaasi : Elämää Laatokan majakkasaarella.

Majakkamestari Viktor Erikssonin perhe eli pienellä Hanhipaaden saarella 1900-luvun alkupuolella. Saari on vain n. 200 metriä pitkä ja n. 100 metriä leveä. Kuitenkin siellä eleli tiivis majakanvartijoiden perheiden yhteisö. Lapsilla on leikkitovereita, veneretkillä kalastettiin, soudettiin marjastamaan tai käytiin Valamossa. Talvisin isomat lapset kävivät koulua Sortavalassa. Erikssonin lapset kirjoittivat kertomuksia, pitivät päiväkirjaa ja piirtelivät. Aikuistuneet nuoret retkeilivät vielä kesällä 1922 lapsuuden maisemiin, autenttiset valokuvat tuovat viehättävän lisänsä. Perheen kohtalot on koottu kirjaan. Teoksen alussa esitellään Laatokan majakat.

Kuvan etualalla oleva kello on peräisin Valamosta, pullo on hankittu Viipurista. Kuva Liisahelena Ståhle.

Karjalan Liitto on ansaitusti valinnut teoksen vuoden 2023 karjalaisen pitäjä- ja kyläkirjakisan voittajaksi.

Johanna Pakola: Hanhipaasi : Elämää Laatokan majakkasaarella. Vanavesi 2022. 159 s., kuv., kartt. ISBN 978-952-65097-0-9

Metsäpirttiristikko

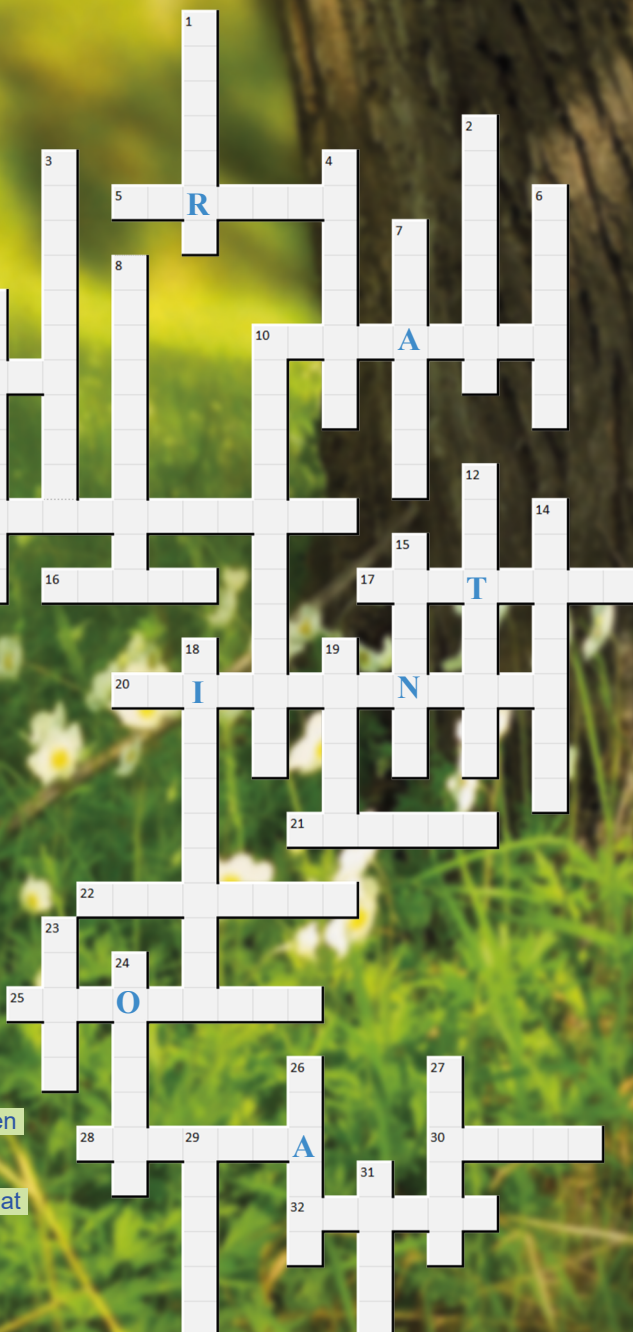
VIHJEET

VAAKAAN

- 5. Maakunta
- 10. Sukunimi
- 11. Sukuseuran perustaja
- 13. Sukuseuran kotipaikka
- 16. Purjevene Laatokalla
- 17. Lähivesistö
- 20. Halkaiseva vesistö
- 21. Viimeinen maaherra
- 22. Juhlaviikonvaihe
- 25. Vanha tiedonvälitystapa
- 28. Vanha emopitäjä
- 30. Runonlaulaja
- 32. Karjalaisten perinnepelejä

PYSTYYN

- 1. Läänin pääkaupunki
- 2. Herkku
- 3. Rajakunta
- 4. Metsäpirtin elinkeino
- 6. Järvi
- 7. Syvien vesien siika
- 8. Saari
- 9. 30-vuotias
- 10. Saaroisten rannalla
- 12. Ruuan tuotanto
- 14. Kirja valmistui 2014
- 15. Juhlat, tanssit
- 18. Viikko juhannuksen jälkeen
- 19. Runoilija/sanoittaja
- 23. Kantaisä
- 24. Vastasyntyneen ruokalahjat
- 26. Pakomatka
- 27. Muikku
- 29. Ilmansuunta
- 31. Kunnassa kaksitoista

Sukuseuran hallitus

YHTEYSTIEDOT

Puheenjohtaja

Raija Herrala-Nurmi
Kalevantie 11 B 29
23500 Uusikaupunki
puh. 040 737 4678
rihe@netti.fi

Rahastonhoitaja

Harri Siltanen
Veräyksenpolku 13
61800 Kauhajoki
puh. 040 503 5132
harrisiltanen@gmail.com

Sihteeri / Jäsenrekisteri

Katariina Ahtiainen
Pylsynkatu 10
33500 Tampere
puh. 040 542 0342
katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Hallituksen jäsen

Jouni Ahtiainen
Rasinkatu 14 A 67
01360 Vantaa
puh. 044 5652 632
ahtiaine@gmail.com

Hallituksen jäsen

Johanna Ahtiainen
Päiväniementie 56
37800 Toijala
puh. 050 590 6454
johannaahhtiainen@yahoo.com

Hallituksen jäsen

Liisahelena Stähle
Lehtohaankuja 9
20900 Turku
puh. 040 8346 205
liisahelena.stahle@gmail.com

Metsäpirtin Ahtiaiset -jäsenlehti

Päätoimittaja:	Katariina Ahtiainen, Tampere
Taitto:	Jouni Ahtiainen, Littoinen
Paino ja postitus:	X-Copy, Turku

Rukki Kauppilan talomuseon tuvassa

Lämmintä kesää toivottaa sukuseuran hallitus!